

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg synes måske, der er grund til at understrege over for hr. Tinning, at det forslag til forbedring af fripladsgrænser, som regeringen søgte at få igennem, i virkeligheden var mere favorabelt end det, som bliver foreslået her af VS og SF, hvad angår kroner. Man kan altid diskutere den tekniske udformning af det, men hvad angår kroner var det i virkeligheden mere favorabelt.

Man kan som hr. Tinning sige, at det var et klassisk besparelsesforslag, som blev lagt frem af regeringen. Det byggede i hvert fald på den for mig afgørende filosofi, at man skulle tilgodese de økonomisk svage grupper, mens jeg ikke fandt, at det var rimeligt, at man skulle give meget store tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen for de højere indkomster i dette samfund.

Jeg må fastslå endnu en gang, at også regeringen er tilhænger af at finde frem til en forbedring af fripladsreglerne, men det kan ikke ske, uden at det bliver koblet sammen med en regulering af takstpolitikken som helhed. Vi oplever kommuner, som giver både 500, 600 og 700 kr. om måneden i tilskud til nedsættelse af taksterne. Det er i første række de højere indkomster, der profiterer af denne ordning, og det finder jeg egentlig ikke er rimeligt. Derfor er det for mig afgørende at finde frem til et socialt mere afbalanceret system.

Jeg skal kun sige til hr. Agerschou om lovforslag nr. L 210, at jeg er enig i, at det bestemte ikke er noget revolutionært forslag, og det er ikke noget, der kan forstyrre min nattesøvn. Når jeg er negativt stemt over for det, hænger det bl.a. sammen med, at det fra alle sider, fra Kommunernes Landsforenings side og fra samtlige socialudvalgs side, betegnes som et ubetydeligt problem, og at det er betydelig lettere at administrere den eksisterende ordning. Jeg må stilfærdigt sige, at i mange andre sammenhænge er folketinget med rette meget interesseret i, hvad Kommunernes Landsforening og Sammenslutningen af sociale Udvalg kommer med af udtalelser om givne lovforslag. Men som sagt, jeg har svært ved at se, da det stadig væk drejer sig om de budgetterede udgifter, at det er noget særligt stort problem.

Der er en anden side af sagen, som er inde i billedet, og som kunne forstyrre selve

det, der ligger bag ved forslaget, nemlig det, at kommunerne også kan fastsætte gennemsnitstakster. I det øjeblik en kommune beslutter at fastsætte gennemsnitstakster, er det i virkeligheden ikke muligt at styre.

Tinning (VS):

Jeg skal gøre det kort, da det i sidste instans handler om at finde ud af noget, der kan sættes i værk fra 1. januar næste år. Men når socialministeren siger, at det forslag vedrørende forbedring af fripladsreglerne, som regeringen opererede med, var mere omfattende i kroner end det, vi opererer med, så forekommer det mig uforståeligt på i hvert fald to måder – muligvis flere, det kan jeg ikke lige overskue.

Det passer jo ikke, hvis man alene kigger på forbedringen af fripladsreglerne. Vores forslag er regnet ud til at koste mindst 180 mill. kr. Det, regeringen i første omgang lagde frem – det har vi i hvert fald i socialudvalget fået oplyst, vistnok som svar på spørgsmålene nr. 45 og 46 i forbindelse med børnetilskud – ville koste 110 mill. kr. Det var udgiften ved forbedring af fripladsreglerne for 1983. Den var 160 mill. kr. for 1984, og så står der 210 mill. kr. for 1984; der skulle nok have stået 1985.

Ministeren siger, at vi ikke kan tillade os at kigge isoleret på, hvad det koster at forbedre fripladsreglerne, vi skal sammenkæde det med adgangen til tilskud til nedbringelse af forældrebetalingen. Hvis man accepterer den sammenkædning, ministeren foretager, så bliver det altså til en merindtægt for statskassen efter det, vi fik oplyst dengang.

Derudover vil jeg godt sige, at jeg synes nok, det er lidt af en – hvad skal vi kalde det – tilsnigelse, når socialministeren taler om, at regeringspartierne hører jo til dem, der så gerne vil give til dem, der ikke har så meget, og lade være med at give til dem, der i forvejen har så meget. Det forslag, som var fremme om at fjerne ungdomsydelsen for de 16-17-årige og erstatte den med forhøjet og ekstra børnetilskud – som socialministeren husker, kom det fra regeringen selv – var da noget af det mest rystende eller horrible, som længe er set i folketingets socialudvalg, i retning af at give mere til dem, der havde i forvejen, og tage fra dem, der stort set ingenting havde i forvejen. Jeg er klar over, at forslaget